

ΕΡΜΙΟΝ
ΜΕΤΑΚΤ
ΕΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΑΡΧ. ΕΛΛΗΝ. ΠΟΥ
ΣΟΥΖΟΥ
1909

Α. Σαμίου φ. 1960.

ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ Κ. Α. ΣΑΚΑΛΛΗ

ΟΡΑΜΑΤΑ	1945
ΑΠΑΝΕΜΑ	1946
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ	1948
Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΙΟ	1951
ΧΑΜΕΝΟΣ ΑΙΤΟΣ	1954
ΑΣΠΡΟ ΦΩΣ	1958

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ

“ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ,,
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 2 – ΤΗΛΕΦ. 615.196 – ΑΘΗΝΑ

ΒΕΒΑΙΑ

ΒΕΒΑΙΑ δέν είμαι ό κατάλληλος νά μιλήσω για Ζωγραφική και σήμερα ή γνωστή καλλιτέχνης Κα Αύγη Σακαλλή παρουσιάζει στό κοινό τής 'Αθήνας ένα μέρος από τό ζωγραφικό της έργο. Όμως έξ άλλου ή Κα Σακαλλή είναι διαλεχτό μέλος τής «'Εθνικής 'Εταιρείας τών Λογοτεχνών» τής όποιás έχω τήν τιμή νάμαι Πρόεδρος. Καί τή θέση της στην πνευματική ζωή του τόπου τήν έχει κατακτήσει μέ μιá σειρά ώραιá βιβλία ποιήσης, για τά όποία ή κριτική μόνο καλά λόγια έχει νά πει. Ζαίρω πως υπάρχουν και άδημοσιευτα ζωγραφικά έργα τής ίδιás συγγραφέας, τής όποιás ή έκφραστική ίκανότητα έκδηλώνεται για δεύτερη φορά τώρα μέ τή γλώσσα τών χρωμάτων.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ο Σ Ε Ρ Γ Ω Ν

1. ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ
2. » » »
3. » » »
4. » » »
5. » » »
6. » » »

7. ΣΥΝΘΕΣΙΣ

8. » »
9. » »
10. » »
11. » »
12. » »
13. » »
14. » »
15. » »
16. » »
17. » »
18. » »
19. » »

20. ΤΟΠΕΙΟ (ΝΟΡΒΗΓΙΑ)

21. » » (ΓΑΛΛΙΑ)
22. » » (ΓΑΛΛΙΑ)
23. » » (ΙΤΑΛΙΑ)
24. » » (ΕΛΒΕΤΙΑ)
25. » » (ΒΕΝΕΤΙΑ)
26. » » (ΗΕΛΕΡΟ, ΔΑΝΙΑΣ)
27. » » (ΤΟ ΨΑΡΙ)
28. » » (ΧΑΡΑ)
29. » » (ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ)
30. » » (ΤΟ ΚΛΑΔΕΜΑ)
31. » » (ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ)
32. » » (ΑΓΡΟΤΗΣ)
33. » » (ΜΗΤΡΟΤΗΣ)
34. » » (ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
35. » » (ΣΟΥΝΙΟ)
36. » » (ΔΑΣΟΣ, ΑΝΟΙΣΗ)
37. » » (» ΧΙΝΟΠΩΡΟ)
38. » » (ΑΡΜΟΝΙΑ)
39. » » (ΟΙ ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ)
40. » » (ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΟΙΡΕΣ :
ΚΛΩΘΩ, ΑΤΡΩΠΟΣ, ΛΑΧΕΣΙΣ)

Α' ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ

«ΗΡΘΑ στην Αθήνα για να τιμήσω την έκθεση της κ. Αύγης Σακαλλή, γι' αυτό και πρέπει να πω μερικά λόγια γι' αυτήν»:

Από την πρώτη στιγμή, που πήγα στο άπειρό της στη Ζυρίχη, έδω και μερικά χρόνια, είδα πώς η δουλειά της είναι γεμάτη μυστικισμό. Τέλεια σε αρμονία χρώματος όπως και σε μορφή. Γι' αυτό παρ' όλη την επιμονή της να της δώσω περισσότερα μαθήματα, τ' άρνήθηκα επίμονα και τα περιόρισα σε πολύ λίγες ώρες. Γιατί, τι θα μπορούσα τάχα να της δείξω; Ο δρόμος της, τόσο δυνατός και τόσο προσωπικός, διαγραφόταν απόλυτα καθαρός. Γι' αυτό και χάρημοι τόσο που βλέπω σήμερα πώς η τοτινή μου προφητεία για την καλλιτέχνη, ότι είναι ένα δυνατό ταλέντο, δικαιώνεται με τη σημερινή της Έκθεση.

Ναι, έδω δὲ βλέπουμε και μιὰ καλλιτέχνη που βρίσκεται στα πρότα της βήματα, μὰ μιὰ δασκάλια του χρώματος και της μορφής. Μὲ τὴ σημερινή έκθεση τῶν 50 πινάκων που μὲς παρουσιάζει δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνας γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ πει πὼς σπάζει τὴν ἁρμονία. . . .»

(4. 1. 56)

ALDO GALLI

Β' ΜΕΡΙΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ ζωγράφος κ. Σακαλλή

« . . . Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ἐκφράζει ἐδῶ συγκεντρωτικὰ τὸ χρῶμα τῶν ἑλληνικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν τοπειῶν. Οἱ θερμοὶ τόνοι τῆς γῆς ἀντιμετωπίζουσι τοὺς πλεόν διαφορετικούς δυνατούς τόνους τοῦ γαλανοῦ θαλασσίου χρώματος. Ὁσεινὰ τοπεία ἐναλλάσσονται μὲ εἰκόνες παραλίων καὶ ἀνθοκήπων. Ὁ τοικὸς ἤπιος χρωματισμὸς τῆς «Ἰτέας» καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ φωτεινὰ χρώματα τοῦ «Ἀσουάν» σχηματίζουν μιὰ δυνατὴ ἀντίθεση.

Ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τὰ τοπεία, στὶς προσωπογραφίας εἶναι βαλμένα ἡβελήματα, πρωτόγονα χαρακτηριστικά. Σπάνιως ἐπιτυγχάνει μιὰ τόσο πειστικὴ ἔκφρασις ὅσον στὸν ἀπὸ ἄκτινοβόλα χρώματα περιβαλλόμενον πινάκα τῆς «Ἠγεμόνος τοῦ Σουδάν. . .»

«Neue Zürcher Zeitung», (Ζυρίχης) 9. 10. 57

Ἡ Αὐγὴ Σακαλλή ἐξέθεσεν ἔργα της

« . . . Η ΠΟΙΗΤΡΙΑ καὶ ζωγράφος Αὐγὴ Σακαλλή εἶναι καταγωγῆς Ἑλληνικῆς, ἐμνήθηκε δὲ στὶς βασικὰ ἀρχὲς τῆς Ζωγραφικῆς ἀπὸ τοὺς ζωγράφους Χέρμαν Χέρτερικ καὶ Λεχόρν. Μετὰ ἀναζήτησε τὸν δρόμο της, μόνη της. Γιὰ πρώτη φορὰ ἐκθέτει ἔργα της στὴ Ζυρίχη, στὴν αἴθουσαν τοῦ Κοινοβουλίου. Σὲ μιὰ διαδρομὴ ἀνάμεσα στὴν ἔκθεση ἐντυπωσιάζει κατ' ἀρχὴν τὸν ἐπισκέπτην ἡ αὐτοπεποίθησις τῆς καλλιτέχνιδος. Προχωρεῖ στὸ δρόμο της ἀνεπηρέαστη, ἀπὸ ζωγραφικὲς σχολὰς καὶ τοὺς διαφόρους ἰσμούς. Στὰ τοπεία της δὲν εἶναι οὔτε ἀβεβαία οὔτε ἀκαθόριστοι. Ἀπαραινόμενα εἶναι μερικὰ γνωρίσματα τῶν ἀπλοικῶν ζωγράφων. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ἐντούτοις κριτήριον κατατάξεως. Χρωματικῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν οἱ πίνακες τῆς ἀρίστου. Στὶς καλύτερες ἀποδόσεις της ἀνήκουν οἱ προσωπογραφίες. Εἶναι ὅλες δοσμένες μὲ φῶς, εἶναι καθωρισμένες καὶ γεμάτες ἀπὸ ἐκφράσεις.

Στὰ τοπεία ξεχωρίζουν πολὺ τὰ τοπεία τῆς νήσου Ρόδου, που ἔχουν ὅλα ἓνα ἰδιόμορφον γνώρισμα ὅλο χαρακτήρα. . . .»

«Volksrecht», (Ζυρίχης) 28. 10. 57

« . . . Οἱ ΖΩΓΡΑΦΙΚΟΙ τῆς πίνακες, τὰ πορτραῖτα, τὰ ἀφηγηματικὰ μοτίβα καὶ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἀγροτικὰ τῆς τοπεία εἶναι κατακλυσμένα ἀπὸ φῶς καὶ στὸ χρῶμα. Ἡ καλλιτέχνης δὲν φοβᾶται τὰς ἀντιθέσεις καὶ εὐωχεῖται μὲ τὴν ἀντιπαράθεσιν τοῦ κίτρινου - ὀχρῶς - τοῦ ζωροῦ ἐρυθροῦ καὶ τοῦ κωνοῦ ὡς ἡ «Κόρη μὲ τὸ ἔριφιον» χωρὶς νὰ φαίνεται ἀφύσικος ἡ ἀκόμη καὶ ἀποξενωτικὴ. Διαμορφώνει τὸ ἔργο της αὐστηρὰ, προσωπικὰ καὶ πείθει τόσο ὡς λυρική ποιήτρια ὅσο καὶ ὡς ζωγράφος, διὰ τοῦ ἄδρου ἀφηγηματικοῦ της στυλ.

Τὰ πορτραῖτα της ἐνθυμίζουν αὐστηρὲς βυζαντινὲς εἰκόνες, συγκεντρωμένες στὸ ἐσωτερικὸν ὄραμα. Τοπεία καὶ πορτραῖτα εἶναι τὰ μοτίβα, που αὐτὴ ἐξουσιάζει. Στὰ καυχήματα τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, συγκαταλέγεται καὶ ἡ τρυφεροτάτη εἰκόνα τοῦ Σικελιανοῦ, μιὰ πιστικωτάτη ἐντύπωσις γιὰ τὴν ἰκανότητα ἐνὸς μεγάλου ταλέντου. . . .»

«Zürcher Woche», (Ζυρίχης) 25. 10. 57